

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžp/30/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011200012
Dátum vydania rozhodnutia:	09.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011200012.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu, v právnej veci žalobcu: Ladislav Jung, podnikajúci pod obchodným menom Ladislav Jung „JUNG“, IČO: 14 017 423, Budatínska 79, Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária Legal Counsels, s.r.o., Tallerova 10, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: Obvodnému úradu v Bratislave, Lamačská cesta 8, 845 14 Bratislava 45, (pôvodne Krajskému stavebnému úradu v Bratislave), o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. A/2010/2231-DLD zo dňa 12. októbra 2010, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/2/2011-85 zo dňa 12. júna 2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky m e n í rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/2/2011-85 zo dňa 12. júna 2012 tak, že mení rozhodnutie žalovaného č. A/2010/2231-DLD zo dňa 12. októbra 2010 v spojení s rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Petržalka č. UKSP-9223/2010-Po, Kb/28-P-24 v časti výroku o výške uloženej pokuty tak, že ukladá Ladislavovi Jungovi, „JUNG“, IČO: 14 017 423, pokutu vo výške 2.000 €. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného (v súlade so zákonom č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov boli krajské stavebné úrady zrušené a ich pôsobnosť prešla na obvodné úrady v sídlach krajov) č. A/2010/2231-DLD zo dňa 12. októbra 2010, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Petržalka č. UKSP-9223/2010-Po, Kb/28-P24 zo dňa 02. apríla 2010 o uložení pokuty vo výške 8.300 € za správny delikt, ktorého sa žalobca dopustil tým, že užíval dočasné stavby bývalého zariadenia staveniska na pozemkoch parc. č. XXXX/XX a č. XXXX/XX kat. úz. L. na X. ulici v X. ktorým uplynul určený čas trvania a účel, na ktorý boli zriadené.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia, žalovaný sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, správne zistil skutkový stav veci a vyvodil správny záver, s ktorým sa súd stotožnil. Súď mal za preukázané, že správne bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 8.300 € za správny delikt, ktorého sa dopustil tým, že užíva dočasné stavby bývalého zariadenia staveniska a to sociálno-prevádzkovú budovu, oceľovú halu, kotolňu a murovaný sklad, ktorým uplynul určený čas trvania a účel, na ktorý boli zriadené, a to ako prevádzku strediska zimnej a letnej údržby ciest bez kolaudačného rozhodnutia v čase od roku 2009 doteraz. Stavebný úrad zistil porušenie stavebného zákona dňa 14.01.2010 v rámci konania o umiestnení stavby „Polyfunkčný dom - VODOTIKA“ spojenom s miestnym zisťovaním, keď začal na základe návrhu na vydanie územného rozhodnutia podaného spoločnosťou VODOTIKA MG, spol. s r.o., územné konanie, v rámci ktorého si overil skutočnosti rozhodné pre začatie konania o správnom delikte.

Ďalej uviedol, že žalobca svojim konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 106 ods. 3 písm. d/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“). Na uplatnenie zodpovednosti za správny delikt zákon vychádza z objektívnej zodpovednosti a je potrebné, aby konanie naplnilo všeobecné znaky správneho deliktu podľa skutkovej podstaty vymedzenej v zákone, najmä protiprávnosť konania. Tak ako skonštatoval žalovaný, spory medzi vlastníkom pozemku a žalobcom týkajúce sa neoprávnených zásahov do práv žalobcu nie sú rozhodujúce v konaní o uložení pokuty, ktoré začalo z dôvodu vzniku nezákonného stavu. Tento stav nastal okamihom uplynutia lehoty a účelu umiestnenia dočasných stavieb. Pôvodný vlastník a následne žalobca boli povinní postupovať v zmysle ustanovenia § 88 stavebného zákona. Žalobca nadobudol do vlastníctva predmetné objekty s vedomím, že ich existencia, resp. užívanie nie je v súlade so zákonom, čo vyplýva z kúpnej zmluvy z 22.05.1996 uzavretej medzi predávajúcim STAVING, š.p., v likvidácii, Bratislava a kupujúcim Ladislav Jung, Bosákova 4, Bratislava (žalobca), podľa ktorej odkúpil nehnuteľnosti, zariadenia staveniska VHS 4 na Bosákovej ulici v Bratislave a podľa článku 7 tejto zmluvy berie na vedomie, že predávajúci nie je majiteľom pozemku, na ktorom sa veci uvedené v článku 2 zmluvy nachádzajú, že tieto objekty majú charakter dočasných stavieb a nemajú stavebné a užívacie povolenie. Užívanie objektov bez príslušného zákonom ustanoveného povolenia naplnilo skutkovú podstatu správneho deliktu, za ktorý ho je správny orgán povinný sankcionovať.

V ďalšej časti odôvodnenia súd uviedol, že pri rozhodovaní o uložení sankcie i výške pokuty žalovaný vzal do úvahy skutočnosť, že ide o prvý delikt žalobcu, zohľadnil druh, charakter, rozsah a dobu nepovoleného užívania dočasných stavieb a najmä to, že stavebník priznal termín ich nadobudnutia, nespôsobil zbytočné prietahy, bol vlastníkom dotknutých objektov, disponoval súhlasným stanoviskom Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava a predchádzajúceho vlastníka, platil daň z nehnuteľnosti a užívaním stavby nedošlo k poškodeniu životného prostredia. Na druhej strane však žalovaný správne zohľadnil to, že žalobca mal vedomosť o tom, že užíva nehnuteľnosti v rozpore s povolením a napriek tomu nevyvinul úsilie zabezpečiť súlad so záujmami spoločnosti, neuposlúchol výzvu stavebného úradu na odstránenie stavby a svojim konaním zasiahol do práv a oprávnených záujmov vlastníka pozemku. Pri ukladaní pokuty nedošlo k neprimeranej tvrdosti pri aplikácii zákona a pokuta vo výške 8.300 € bola výsledkom správnej úvahy správneho orgánu, ktorý sa zaoberal všetkými zákonom ustanovenými hľadiskami.

K námietke žalobcu, že predmetné stavby sú v jeho vlastníctve ako fyzickej osoby a nie fyzickej osoby oprávnenej na podnikanie, krajský súd poukázal na prvostupňové rozhodnutie zo dňa 02.06.2010 a námietku považoval za irelevantnú z dôvodu, že nositeľom práva a povinností je fyzická osoba Ladislav Jung, nar. XX.XX.XXXX, Budatínska 79, Bratislava a dodatok „osoba oprávnená na podnikanie“ je doplňujúci údaj. Jeho záväzky trvajú a nezbaví sa ich ani po zániku živnostenského oprávnenia. To isté platí aj pri námietke ohľadne nedostatku aktívnej legítimácie žalobcu. Pokiaľ ide o námietku preklúzie súd mal za to, že prekluzívna subjektívna lehota v prejednávacom prípade začala plynúť dňa 17.12.2009.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby Najvyšší súd

Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil, vec vrátil na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania, alternatívne aby postupom podľa § 250ja ods. 3 a § 220 O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu Mestskej časti Bratislava - Petržalka v celom rozsahu zruší a vec vráti žalovanému pre nesprávne právne posúdenie veci, ďalej z dôvodu, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci a súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

V dôvodoch odvolania namietal, že argumentačné tvrdenie súdu považuje za absolútne kontradiktórne. Ak má súd za preukázané, že Ladislav Jung, fyzická osoba oprávnená na podnikanie stavby neužíva na výkon podnikateľskej činnosti, nemôže zároveň hovoriť o správnom delikte, ktorého sa môže dopustiť len právnická osoba a fyzická osoba oprávnená na podnikanie. Rozdiel medzi fyzickou osobou a fyzickou osobou oprávnenou na podnikanie je v tomto prípade viac ako dôležitý. Pri správnych deliktach, ktorých sa nemôže dopustiť fyzická osoba je zodpovednosť objektívna a nie subjektívna ako je tomu pri priestupkoch, kde práve naopak porušovateľom nemôže byť fyzická osoba oprávnená na podnikanie. Rovnako je rozdiel aj pri výške pokút, pretože ak by porušovateľom bola fyzická osoba, jednalo by sa o priestupok a v prípade, že by mu ako fyzickej osobe bolo preukázané porušenie ustanovení stavebného zákona a udelená pokuta za priestupok, táto by bola výrazne nižšia.

Pojmy fyzická osoba a fyzická osoba oprávnená na podnikanie nemožno zamieňať, prípadne považovať časť označenia „oprávnená na podnikanie“ za dodatok ako dopĺňujúci údaj. Súd nesprávne posudzoval tieto dve odlišné entity a prihliadal len na zodpovednostné vzťahy, čo treba považovať za absolútne nesprávne. Súd v odôvodnení rozsudku jasne vyjadril svoj názor, že je irelevantné, či sa jedná o Ladislava Junga ako fyzickú osobu, či Ladislava Junga ako osobu oprávnenú na podnikanie, nakoľko nositeľom práv a povinností je totožný subjekt. Teda prihliadal len na zodpovednosť a z nej vyplývajúce následky, z ktorých by bol zodpovedný, respektíve, ktoré by v rovnakej miere zaväzovali Ladislava Junga ako fyzickú osobu, ako aj fyzickú osobu oprávnenú na podnikanie.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd nesprávne zhodnotil dôkazy a argumenty žalobcu pri posudzovaní, či subjektom, ktorý mal porušiť ustanovenia stavebného zákona je fyzická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie. Tento rozdiel je viac ako podstatný najmä s prihliadnutím na vznik zodpovednosti - objektívnej pri fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie a subjektívnej pri fyzickej osobe, ako aj s prihliadnutím na možnú výšku pokuty. Z ustanovení § 117, § 43i ods. 2 a § 76 stavebného zákona, ako aj zo samotného odôvodnenia súdu sa kolaudačné rozhodnutie vyžaduje pre stavby, nie pre zariadenie staveniska a objekty, ktoré sú jeho súčasťou. Nemohlo preto dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu v zmysle ustanovenia § 106 ods. 3 písm. d/ stavebného zákona, keďže pre zariadenie staveniska zákon nevyžaduje kolaudačné rozhodnutie.

V ďalšej časti odvolania sa žalobca zaoberal nezákonnosťou napadnutého rozhodnutia z dôvodu preklúzie práva vyrubiť pokutu a s prihliadnutím na ustanovenia § 244 ods. 2 O.s.p. a § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku ho doplnil o nasledovné. Nesúhlasí s názorom žalovaného, že v zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 stavebného zákona prekluzívna subjektívna lehota v prejednávacom prípade začala plynúť dňa 17.12.2009. Obvodný úrad životného prostredia Bratislava V, oddelenie územného rozvoja a štátnej správy dňa 13.04.1995 ako vtedajší príslušný stavebný úrad podľa § 117 ods. 3 stavebného zákona vo vtedajšom znení a § 5 ods. 1 zákona č. 595/1990 Zb. o štátnej správe pre životné prostredie vo vtedajšom znení na podnet ObSZPO Bratislava V podľa § 76 stavebného zákona vo vtedajšom znení nariadilo štátny stavebný dohľad na areál firmy JUNG na Bosákovej ul. č. 4 na deň 02.05.1995 o 09.00 hod. Predmetom štátneho stavebného dozoru malo byť posúdenie užívania areálu firmy JUNG. Súčasťou tohto oznámenia bolo aj poučenie, že v prípade, že nebudú zabezpečené podmienky pre vykonanie štátneho stavebného dozoru, bude stavebný úrad postupovať podľa § 106 stavebného zákona. V súlade s vyššie uvedeným, ako aj s ustanovením § 107 ods. 1 stavebného zákona nebol príslušný stavebný úrad oprávnený uložiť pokutu pre preklúziu práva (t.j. po uplynutí 2 rokov odo dňa kedy sa dozvedel o skutočnosti odôvodňujúcej uložiť pokutu, čo bolo najneskôr dňa 02.05.1995, kedy sa malo konať ústne konanie spojené s miestnym zisťovaním).

Súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie dôkazy, ktoré v prvostupňovom konaní neboli uplatnené a týmto dôkazom je oznámenie o vykonaní štátneho stavebného dohľadu zo dňa 13.04.1995, ktoré je prílohou odvolania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť, pretože dôvody odvolania sú totožné s dôvodmi žaloby a odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu stavebného úradu, s ktorými sa už dostatočne a zákonným spôsobom vysporiadal, na svojom názore zotrváva a k námietkam nepotrebuje zaujímať opätovné stanovisko. Žalobcom uvádzané skutočnosti nie sú dôvodom nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedených v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p., § 220 O.s.p. s použitím § 246c a § 250j ods. 5 O.s.p. napadnutý rozsudok zmenil, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, a z ktorého v stručnosti vyberá nasledovné:

Mestská časť Bratislava - Petržalka ako príslušný stavebný úrad v rámci územného konania o umiestnení stavby „Polyfunkčný dom VODOTIKA“ spojeného s ústnym konaním a miestnym zisťovaním dňa 14.01.2010 na časti pozemku parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X., parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X kat. úz. L. zistil, že na dvoch pozemkoch parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX sa nachádzajú stavby bývalého zariadenia staveniska VHS 4 spoločnosti STAVING, š.p., v likvidácii, a to sociálno-prevádzková budova, oceľová hala, murovaný objekt skladu a kotoľňa, ktorým uplynul určený čas a účel užívania. Stavby nie sú evidované v katastri nehnuteľností, k ich vlastníctvu sa písomne prihlásil žalobca, ktorý je podľa živnostenského oprávnenia č. 9902/9/92 fyzickou osobou oprávnenou na podnikanie, zapísanou v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I pod obchodným názvom JUNG. Žalobca uviedol, že stavby nadobudol dňa 09.10.1992, ide o dočasné stavby bývalého zariadenia staveniska spolu s parkoviskom, kanalizáciou a lapolom, ktoré užíva bez kolaudačného rozhodnutia ako prevádzku strediska zimnej a letnej údržby ciest a Hlavnému mestu SR Bratislava platil daň z nehnuteľnosti za rok 2009. Vlastníkom pozemku na ktorom sú stavby postavené je spoločnosť VODOTIKA, a.s., Bratislava, ktorá požiadala stavebný úrad o umiestnenie stavby aj na časti týchto pozemkov.

Na základe zistených skutočností začal stavebný úrad dňa 03. mája 2010 konanie o uložení pokuty, ku ktorému sa žalobca písomne vyjadril. Porovnaním výsledkov zistených pri miestnom zisťovaní s písomnými dokladmi predloženými účastníkom konania a jeho vyjadrením dospel stavebný úrad k záveru, že žalobca nepretržite od roku 1996 užíva stavby bývalého zariadenia staveniska na účely prevádzky „Strediska zimnej a letnej údržby ciest“ bez kolaudačného rozhodnutia, čím naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu, porušenia § 106 ods. 3 písm. d/ stavebného zákona. Na základe toho Mestská časť Bratislava - Petržalka ako príslušný stavebný úrad vydal rozhodnutie č. UKSP-9223/2010-Po, Kb/28-P24 zo dňa 02. júna 2010, ktorým uložil žalobcovi pokutu vo výške 8.300 €. S poukazom na

§ 107 ods. 1 stavebného zákona uložil pokutu za obdobie užívania stavby od roku 2009, aby bola dodržaná dvojročná lehota od zistenia porušenia zákona stavebným úradom.

Odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Mestskej časti Bratislava - Petržalka, žalovaný napadnutým rozhodnutím č. A/2010/2231-DLD z 12. októbra 2010 zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Predmetom preskúmania je rozhodnutie o uložení sankcie - pokuty za správny delikt, a podstatou námietok žalobcu nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočne zistený skutkový stav.

V danom prípade bolo potrebné sa v prvom rade zaoberať posúdením námietky žalobcu vznesenej z dôvodu preklúzie práva žalovaného správneho orgánu vo veci uloženia sankcie - pokuty. Na preklúziu je súd povinný prihliadnuť z úradnej povinnosti a to aj v prípade, ak ju žalobca nevytkol. Zánik práva súd posudzoval v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 107 zákona č. 50/1976 Zb.

Podkladom pre uloženie pokuty žalobcovi bolo zistenie príslušného stavebného úradu v rámci územného konania o umiestnení stavby „Polyfunkčný dom VODOTIKA“ spojeného s ústnym konaním a miestnym zisťovaním dňa 14.01.2010, že na dvoch pozemkoch parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX sa nachádzajú stavby bývalého zariadenia staveniska VHS 4 spoločnosti STAVING, š.p., v likvidácii, a to sociálno-prevádzková budova, oceľová hala, murovaný objekt skladu a kotolňa, ktorým uplynul určený čas a účel užívania, a k vlastníctvu ktorých sa prihlásil žalobca. Miestne zisťovanie bolo nariadené na podnet žalobcu, ktorý v sťažnosti adresovanej prvostupňovému stavebnému úradu (sťažnosť doručená dňa 14.12.2009) uviedol, že búracími prácami uskutočňovanými spoločnosťou VODOTIKA, a.s., dochádza k zásahom do jeho vlastníctva, a to stavieb umiestnených na pozemkoch.

Podľa živnostenského oprávnenia č. 9902/9/92 je žalobca fyzickou osobou oprávnenou na podnikanie. U fyzických osôb oprávnených na podnikanie je na prejednanie deliktu a uloženie pokuty ustanovená trojročná lehota (objektívna), ktorá začína plynúť od spáchania deliktu a v rámci tejto lehoty je ustanovená dvojročná lehota (tzv. subjektívna), ktorá začína plynúť odo dňa, keď sa orgán príslušný vo veci rozhodnúť dozvedel o porušení stavebného zákona. Stavebný úrad musí o uložení sankcie rozhodnúť len v rámci týchto dvoch lehôt súčasne. Ich zmeškanie má za následok, že konanie o správnom delikte sa zastaví.

Zo samotných vyjadrení žalobcu je podľa názoru odvolacieho nesporné, že predmetné stavby využíval na svoje podnikateľské aktivity - stredisko zimnej a letnej údržby ciest. Z tohto dôvodu najvyšší súd dospel k záveru, že správne orgány kvalifikovali skutok ako porušenie zákona správne, v tomto prípade ako správny delikt, a nie ako priestupok.

V danom prípade sa príslušný stavebný úrad o porušení stavebného zákona dozvedel dňa 14.12.2009, konanie o pokute začal v zákonom stanovenej lehote, a preto je táto námietka žalobcu nedôvodná, keďže ide o trváci delikt (protiprávny stav trval minimálne od času, keď žalobca nadobudol stavby kúpou a i v čase, keď sa o ňom dozvedel prvostupňový orgán).

Podľa § 43i ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. stavebného zákona, zariadením staveniska sa rozumejú stavby a zariadenia, ktoré počas uskutočňovania stavby, zmeny stavby alebo udržiavacích prác slúžia prevádzkovým účelom, výrobným účelom, skladovacím účelom a sociálnym účelom; týmto účelom slúžia dočasne.

Podľa § 76 stavebného zákona dokončenú stavbu, prípadne jej časť spôsobilú na samostatné užívanie alebo tú časť stavby, na ktorej sa vykonala zmena alebo udržiavacie práce, pokiaľ tieto vyžadovali stavebné povolenie, možno užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia.

Stavbu možno užívať len na účel určený v kolaudačnom rozhodnutí, prípadne v stavebnom povolení. Zmeny účelu užívania stavby, ktoré spočívajú v zmene spôsobu užívania stavby, jej prevádzkového zariadenia, v zmene spôsobu a v podstatnom rozšírení výroby alebo činností, ktoré by mohli ohroziť

život a zdravie ľudí alebo životné prostredie, vyžadujú rozhodnutie stavebného úradu o zmene v užívaní stavby; na konanie o zmene v užívaní stavby sa vzťahujú primerane ustanovenia § 76 až 84 (§ 85 ods. 1 stavebného zákona).

Podľa § 88 ods. 5 stavebného zákona, vlastník zariadenia staveniska vopred prerokuje so stavebným úradom možnosť ďalšieho využitia zariadenia staveniska, ak ho možno po dokončení výstavby využiť na iné účely. Podľa výsledku prerokovania buď predloží stavebnému úradu návrh na zmenu účelu užívania, prípadne na stavebné úpravy, alebo zariadenie staveniska po dokončení výstavby odstráni.

Zmyslom a podstatou správneho súdnictva v právnej úprave Občianskeho súdneho poriadku je prieskum zákonnosti rozhodnutia, prípadne postupu správneho orgánu. V konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. je pre všeobecný súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 140 zákona č. 50/1976 Zb., ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

V ustanovení § 3 správneho poriadku sú zakotvené základné zásady správneho konania. Základnou zásadou je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Táto zásada je zakotvená nielen v § 3 ods. 4, ale je premietnutá aj v ďalších ustanoveniach (§ 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3). Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny orgán (platí to aj pre odvolací orgán) je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia). Správny orgán musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania, čo najviac zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia).

Správne delikty upravuje ustanovenie § 106 stavebného zákona.

Podľa § 106 ods. 3 písm. d/ stavebného zákona, stavebný úrad alebo inšpekcia uloží pokutu do 165.969,59 € právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá užíva stavbu bez kolaudačného rozhodnutia alebo v rozpore s ním, alebo ako vlastník stavby, či iný oprávnený na jej užívanie umožní inej osobe užívanie stavby pred vydaním kolaudačného rozhodnutia alebo v rozpore s ním.

Pokutu možno uložiť iba do dvoch rokov odo dňa, keď sa orgán oprávnený na uloženie pokuty dozvedel o tom, že právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie porušila alebo nesplnila povinnosť (§ 106), najneskoršie však do 3 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti alebo keď povinnosť mala byť splnená (§ 107 stavebného zákona).

Ukladanie sankcií má význam tak represívny ako aj preventívny. Ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku. Výška pokuty za správny delikt sa pri rozhodovaní ukladá na podklade voľnej úvahy, ktorá je myšlienkovým procesom, v rámci ktorého má správny orgán zvažovať závažnosť porušenia právnych predpisov vo vzťahu k zistenému protiprávnemu konaniu, jeho následky a dobu protiprávnosti.

Neobstoí námietka žalobcu, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci a nie je dôvod ani na pochybnosť, že v danom prípade bola uložená pokuta nesprávnemu subjektu. Pokuta bola uložená Ladislavovi Jungovi, podnikajúcemu pod obchodným menom Ladislav Jung, „JUNG“, IČO: 14 017 423, vlastníkovi stavieb, ktorým uplynul čas a účel, na ktorý boli zriadené (k ich vlastníctvu sa žalobca prihlásil) stojacich na pozemkoch parc. č. XXXX/XX a č. XXXX/XX vo vlastníctve VODOTIKA, a.s., ktorej, ako sám uviedol „prepustil svoje prednostné právo kúpy“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 5 O.s.p. (možnosť konať v plnej jurisdikcii a rozhodnúť o peňažnej sankcii a nahradiť tak rozhodnutie správneho orgánu), ak na základe vykonaného dokazovania (na podklade administratívneho a súdneho spisu) dôjde k záveru, že o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak ako rozhodol správny orgán, môže rozhodnúť o uložení sankcie sám. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na odvolacie konanie (§ 246c, § 211 ods. 2, § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p.).

Zákonný dôvod na uloženie sankcie vznikol, odvolací súd ju považuje za dôvodnú, avšak zvažil jej výšku v súvislosti so zisteniami vyplývajúcimi zo spisu a s prihliadnutím na individuálne okolnosti prípadu a má za to, že na splnenie výchovného a motivačného účelu zákona, t.j. dosiahnutie nápravy postačuje aj nižšia suma.

S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave tak, že rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Petržalka zmenil v časti výroku o výške uloženej pokuty tak, že znížil uloženú pokutu na sumu 2.000 €, ktorú považuje za primeranú okolnostiam prípadu a súčasne zodpovedajúcu aj požiadavke generálnej prevencie. Prihliadol i na skutočnosť, že u žalobcu ide o prvé porušenie stavebného zákona.

Vzhľadom na dôvody zmeny rozsudku odvolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p.), keďže v základe veci t.j. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného, žalobca úspech nemal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.